

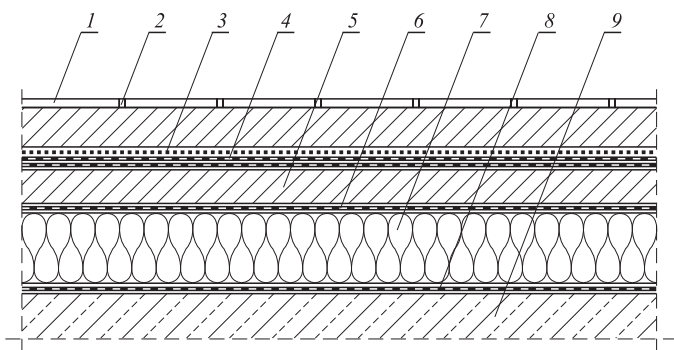
2.3. Klasyfikacja układów warstw przekryć tarasowych

Przekrycia tarasowe mogą być wykonane w dwóch wariantach [23, 28, 18]:

- w układzie tradycyjnym, tzn. z warstwą termoizolacyjną ułożoną poniżej warstwy hydroizolacyjnej,
- w układzie odwróconym, tzn. z warstwą termoizolacyjną powyżej warstwy hydroizolacyjnej.

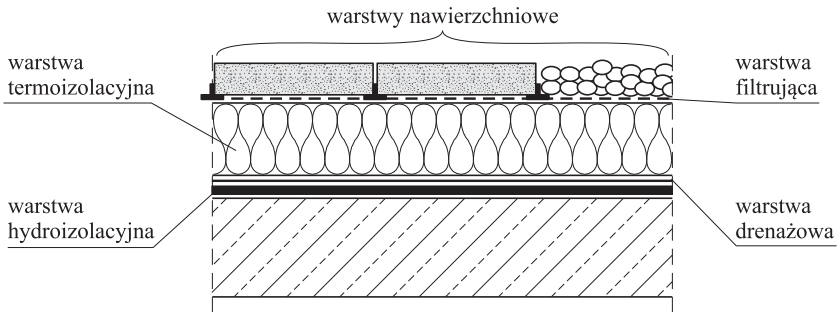
Tradycyjny układ warstw przekrycia tarasowego (rys. 2.5) to:

- warstwa konstrukcyjna (strop lub inny element nośny),
- warstwa paroizolacji (nie zawsze stosowana, wymagana nad pomieszczeniami, w których występują wysokie wilgotności),
- warstwa izolacji cieplnej,
- warstwa dociskowa, na przykład z gładzi cementowej,
- warstwa hydroizolacyjna,
- warstwa poślizgowa,
- warstwy nawierzchniowe.

Rys. 2.5. Tradycyjny układ warstw przekrycia tarasowego [23, 28]; 1 – nawierzchnia z płytek terakotowych mrozoodpornych, 2 – gładź cementowa, 3 – warstwa poślizgowa, 4 – izolacja wodochronna, na przykład z dwóch warstw papy termozgrzewalnej, 5 – gładź cementowa grubości 3 cm zdylatowana w polach (2,0×2,0) m, 6 – warstwa zabezpieczająca przed zawilgoceniem izolacji termicznej podczas wylewania zaprawy cementowej, 7 – izolacja termiczna, 8 – warstwa paroizolacyjna, 9 – żelbetowa płyta stropowa

Odwrócony układ warstw przekrycia tarasowego to rozwiązanie, w którym izolacja termiczna układana jest na powierzchni izolacji wodochronnej (rys. 2.6).

Rys. 2.6. Odwrócony układ warstw przekrycia tarasowego [18, 68]

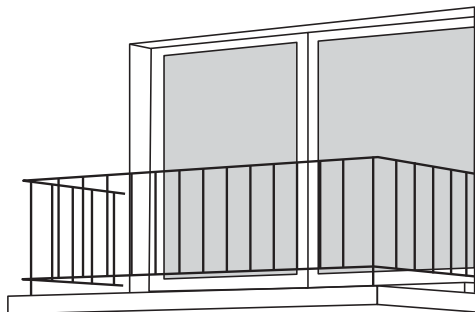
2.4. Klasyfikacja rozwiązań przekryć balkonowych

Układ warstw w przekroju płyty balkonowej to:

- warstwa konstrukcyjna,
- warstwa hydroizolacyjna,
- warstwa poślizgowa,
- warstwy nawierzchniowe.

Rozwiązania balkonów można podzielić na następujące rodzaje [23, 28]:

- **balkon zewnętrzny** to platforma wychodząca poza elewację ściany szczytowej budynku, otoczona z trzech stron balustradą, jest konstrukcją umieszczoną powyżej poziomu terenu i dostępną z budynku (rys. 2.7),

Rys. 2.7. Balkon zewnętrzny